

עברנו למגדל שלום

אשת שר הביטחון

משתלמת ברפתנות

יומה ברוכה, שלא תצא לפועל, גילה פרופסור חיים שיבא, מנהל בית החולים בתל-השומר. הוא פנה ליו"ר הכנסת והציע לארגן לחברי-הכנסת התעמלות. יו"ר הכנסת קר"ש לוז ביקר לשיבא כי פנה קצת באיחור, היות והכנסת השישית עומדת לסיים את מושבה אך הוא ימליץ על כך בכנסת השביעית. ידוע, אגב, שלוו עצמו נוהג מדי בוקר להתעמל לצלילי הרדיו. ● הדבדון שבין חברי-הכנסת, מר" דכי סורקיס, ניצל את טכס הצגת הגובי-לנים של האמן היהודי מארק שאגאל בבניין-הכנסת, כדי לעקוץ את חי"כ מרדכי בן פורת. היה זה כשסיפר האמן כי הוא אוהב את חיפה, ירושלים וחיפה. לחש סורקיס לבן-פורת: "תשאל אותו למה הוא לא אוהב גם את אוריהודה". ● להפתעת חיפה וכתה לאחרונה ליוזאבט אופומובי, משתלמת מאוגדה השוהה בישראל בבית הספר החקלאי כנות, שם היא מתמחה ברפ"תנות, עת קיבלה לפתע מיברק, בו נתבשר רה שבועה. נתמנה לתפקיד שר-הביטחון של אוגדה. ● זרשיח מרתק התקיים השבוע במועדון-הליילה היפואי עומאר-כייאם בין המרת יפה ירקוני וקבוצת עיתונאים בריטיים. אחד העיתונאים, ששהה בישראל בימי המנדט הבריטי, אמר ליפה שגם אז וגם היום מלאה ישראל במחנות צבא. השיבה לו יפה, "אלא שאו הם היו בריטיים והיום הם ישראלים". ● אגב, יפה שהופיעה באחד מבסיסי צה"ל בצפון הירק, הופתעה כשהתברר לה שאין עבורה מקום במטוס חזרה. לאחר שהתערב המגיד במקום, פינו אנשי ארקיע שני נוסעים שהתנדבו להתפנות, לאחר שהתברר להם שהוא מיועד ליפה ירקוני שהתנדבה להור

אנשים

וכה הרב איסר אונטרמן — ולא בגלל בעיות דת. הגיואי-סיימס הדרום-אפריקאי מצא לנכון להתקיף את הרב על מלחמתו בחצאיות המיני. ● לאחר תקופה של שש שנים בישראל, יחזור בשבוע הקרוב מזכיר שגרירות קובה בישראל אמיליו קבלירו לארצו. קבלירו הגיע לארץ בהיותו בן 22, למד את השפה העברית על בוריה וניהל את השגרירות תחת פיקוחו של השגריר ריקרדו סוכרינה איזובו, יהודי קובני המממן את פעילות השגריר. רות מכיסו ינחשב לידים האישי של גולדה מאיר ופינחס ספיר. הוא חוזר להשלים את לימודיו בהחאנה.

פיץ בצמון. ● שומרי-ראשו של שר-הביטחון חון משה דיין עובדים שעות נוספות וקשות. השר, היוצק כאובה מאכלים משור בחים, נוהג לצאת כימעת ערב-ערב לסעוד את ליבו במיסעדות היקרות שבעיר. כך למשל סעד השבוע במיסעדת פונטנבלו בר-חוב דינגנוף, ושומרו נאלצו לשמור על דלתות-המיסעדה מפני סקרנים ואורחים בל-תירצויים. ● שידור יוצא-דופן הושמע בשבת ע"י כתב גלי-צחיל אריה ארד, שהקליט את שאגות אוהיו מכבי-שעריים עת שיחקו בגן הפועל תל-אביב. השידור כלל בין השאר צעקות כמו "טיש בן זור", "מתת להטופעל", ועוד פנינים בלתי-מצונזרות מסוג זה. ● מישחקי-כדורגל מסוג אחר בהם יש קהל אוהדים קטן יותר, מתנהלים יום-יום בבריכת גורדון בתל-אביב, בה יש לרשות הקהל שולחנות כדור-יד. מדי בוקר אפשר לראות את מר טב שחקני ישראל, כמו עזר תאומי, יעקב בן פירה, חנן גודבלט, שלמה ניצן, ואחרים, כשהם מתחרים ב"התלהבות. במישחקים אלה משלמים המפי-סידים לזוכים קפה ועוגה. ● טבח אשר מאכליו זוכים לאהרונה לקהל לקוחות גדול הוא הרב-סרן צנחנים לשעבר משה ינר קא, המנהל את מיסעדת קלפורניה בנמן שהותו של בעליה, טייס השלום אייבי נתן, בחו"ל. ינוקא מבשל, מגיש, מספר בדיחות, והצלח להחזיר למיסעדה חלק ני-כר של הקהל שעזב אותה כשעזב אייבי את הארץ. ● לא כל אחד מוכן לנסוע ל-כפר ויתקן תל-אביב בשתיים לפנות בוקר כדי לחפש כסיבה, שלושה אמינים ש-עשו זאת. המנחה מני באואר, השחקן ירדו טופז והצייר יורם לוקוב, נוכחו להפתעתם שכאשר הגיעו לכפר ויתקן לא זכר טופז, שהזמינם, את שם בעל-המסיבה. רק לאחר שעה של חיפושים הגיעו למקום המיועד, ואז התברר להם שנותרו רק בעל-הבית וכמה מינידיו — והרבה יונים צלו-יות. השלושה לקחו עימם כמה יונים כצידה לדרך וחזרו לתל-אביב. ● מה קורה כש-לזמר נמאס לשיר על הבמה? אריק איינשטיין, שהופיע בתוכנית תיבת-נוח בבית-החייץ נקרא לשוב לבמה עוד ועוד. לפני סיימם, דתרגו, והציג את שירו האת-רון כ"שיר האינפנטילי על מכוסף-הבגנות". גם לאחר שיר זה הוא נקרא לבמה. ● אליהו נאורי, ראש עיריית באר-שבע, טתח את יום-השיקום של משרד-הסעד, ש-נערך השבוע, בפנייתו לשר-הסעד, יוסף בורג, בבקשה למלא איאלו צרכים דחוי-סיים להם זקוקה העירייה: "אך איני רוצה להסתבך עם שר-הסעד, כפי שהסתבכתי עם שר-התחבורה, עקב בקשותי לטובת ה-עיר". מיהר לומר, ענה לו שר-הסעד: "אין דבר זול יותר מהבטחותיו של שר בימי-הבריות". ● ההתקפה הריסה בעיתון יהודי

דיפלומט קבאליירו "קובה סיו" בעברית

מחכות לחטיפה

אורגיה בשער האריות

ליים וזרים. מעשה שהיה כך היה: איש הסרטים עמ' נואל הניגמן החליט שישראל זקוקה לדור-לרים, וחבל שהאמריקאים מבזבזים מיצרן יקר זה בססדר על עשיית-סרטים. הוא שיכנע את הבמאי ג'ון האוארד לעשות סרט פירסומת בישראל, ליד שער-האריות. הא-מריקאי, שהתגלה כציוני נלהב, נענה לה-צעה. הניגמן גייס לצורך סרט-הפירסומת עש-רות יפסיות מהאוניברסיטה, מהמכון של לאה פלשטר יסתם חתיכות מהדיסקטקים, בנוסף להם גייס כמה עשרות מהוטרי עבד-דה וחובבי סרטים. יחד עם מצלמת קולנוע יצאה כל הכבודה הזו לשער האריות כדי לעשות סרט שייכיר לעולם הרחב — ובי-עיקר לאורחי אמריקה — מה קורה כשמשי-תמשים במיהגילוח בכחוס. כל הגברים שהופיעו במקום התבשמו במיהגילוח, והי-חתיכות לא יכלו לעמוד בפני הריח הגברי, והתנפלו על הבחורים. הבחורים התנפלו עליהן בחזרה, ובשעה שהיו עסוקים ב"התנפלות הדדית, כשלגופם בגדים מתקופת-אנשי טרויה, פרצו הרומאים לעיר וכבשו אותה, בעוד תושביה מתעלסים תחת חסו-תו האדיבה של הריח הגברי מבקבוק בכ-חוס. כמובן שאסור לשכוח שהבקבוק, ב"מיקרה זה, מסמל את הסוס הטרויאני. מה שדאי לציין, כי בין החתיכות שניאומה להשתתף בסרט, ואשר צדו את עיני הבמאי, היתה בחורה בשם בארי. כשנשאלה לצרכי-פירסום מה שמה המלא, סירבה לומר. רק לאחר בירוים מקיפים התברר ששמה של בארי — כן, לא נעים לספר — ברושקה לבנאי קונוניצ'ביץ.

החוטפים נחפזים לאורגיה

לכבוד העולם הזה

אני בוגר שביעית בתיכון עיוני, מגמה אלקטרונית, ואני מחפש עבודה לחופש באלקטרוניקה

אהוד גולדמן, שדרות-ירושלם 61, תל-אביב

העודב

פרשת ריגול מרחקת ומיוחדת במינה.

חפזי

קיבלת חשבונך, פרע נא אותו בחקדם.